

Sygnatura akt VI U 950/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Marek Zwiernik

Protokolant st. sekr. sądowy Aneta Symeryak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 listopada 2018 roku

sprawy z odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G.

z dnia 18 lipca 2018 roku znak (...)

oraz z dnia 24 sierpnia 2018 roku znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

o ustalenie kapitału początkowego i wysokość emerytury

Zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 18 lipca 2018 roku znak (...) oraz z dnia 24 sierpnia 2018 roku znak (...) w ten sposób, że nakazuje pozwanemu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G. uwzględnić przy ustalaniu kapitału początkowego i emerytury ubezpieczonego T. M. jako składkowe okresy :

- od dnia 01 września 1969 roku do 29 czerwca 1971 roku,

- od dnia 18 października 1972 roku do 26 października 1972 roku.

SSO Marek Zwiernik

VI U 950/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 18.07.2018 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ustalił kapitał początkowy T. M.: podstawa wymiaru kapitału początkowego: 597,63 zł; okresy składkowe: 18 lat, 9 miesięcy i 23 dni; okresy nieskładkowe: 2 miesiące i 27 dni; kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku: 71 870,92 zł; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego: 48,95 %. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie przyjął okresów: 1/ od 22.09.1971 roku do 21.09.1972 roku (brak zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego), 2/ od 1.02.1990 roku do 31.03.1990 roku (nie została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne).

Decyzją z 24.08.2018 roku, znak: (...) organ rentowy przyznał T. M. emeryturę i dokonał rozliczenia zaliczki od 1.07.2018 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. ZUS przyjął: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji: 102 644,99 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego: 285 676,12

zł; średnie dalsze trwanie życia: 218,40 miesięcy; kwotę emerytury: 1 778,03 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosło 1 482,01 zł.

T. M. odwołał się od decyzji z dnia 18.07.2018 roku i z dnia 24.08.2018 roku. Wniósł o zmianę spornych decyzji i uwzględnienie okresów: od 22.09.1971 roku do 21.09.1972 roku; od 1.02.1990 roku do 31.03.1990 roku, a także okresów: od 1.09.1969 roku do 1971 roku i od 18.10.1972 roku do 10.07.1973 roku i od 1.10.1973 roku do 1.08.1974 roku. Co do okresu od 22.09.1971 roku do 21.09.1972 wnioskodawca podał, że wówczas pracował jako uczeń w pracowni krawieckiej T. P. w G. i to pracodawca płacił za niego ubezpieczenie społeczne – jak za ucznia więc z tego tytułu miał zniżki podatkowe i ubezpieczeniowe. Co do okresu od 1.02.1990 roku do 31.03.1990 roku ubezpieczony podniósł, że ze względu na błąd pracownika ZUS nie zaksięgowano jednej wpłaty za jeden miesiąc. Pracownica ZUS pomyłkowo zaksięgowała wpłaty za dwa miesiące w jednym miesiącu. W zakresie okresu od 1.09.1969 roku do 1971 roku – pracował wówczas w Spółdzielni Pracy (...) i ze względu na brak daty ustania zatrudnienia pracownica ZUS poinformowała ubezpieczonego, iż organ sam ustali datę zakończenia zatrudnienia lecz widocznie tego nie uczynił. Co do okresów od 18.10.1972 roku do 10.07.1973 roku i od 1.10.1973 roku do 1.08.1974 roku to skarżący pracował wówczas w zakładach pracy pełniąc jednocześnie służbę wojskową w (...); szkolenia odbywały się w soboty i niedziele, zaś w pozostałe dni ubezpieczony pracował ciężko na budowie w elektrowni (...) i w hucie (...).

W odpowiedzi na odwołania ZUS wniósł o ich oddalenie odwołania od decyzji z 18.07.2018 roku i odrzucenie odwołania od decyzji z 24.08.2018 roku, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonych decyzjach.

Postanowieniem z 8.11.2018 roku (k. 8 akt VI U 1064/18) Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawę z odwołań ubezpieczonego od obu spornych decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. M. urodził się (...). W dniu 2.07.2018 roku wystąpił z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. Wobec powyższego ZUS z urzędu ustalił wysokość kapitału początkowego.

Decyzją z 18.07.2018 roku pozwany ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego: podstawa wymiaru kapitału początkowego: 597,63 zł; okresy składkowe: 18 lat, 9 miesięcy i 23 dni; okresy nieskładkowe: 2 miesiące i 27 dni; kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku: 71 870,92 zł; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego: 48,95 %. Do ustalenia kapitału początkowego organ rentowy przyjął wynagrodzenie skarżącego stanowiące podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat kalendarzowych (1989-1998). Do ustalenia wartości kapitału początkowego pozwany nie przyjął okresów: 1/ od 22.09.1971 roku do 21.09.1972 roku (brak zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego), 2/ od 1.02.1990 roku do 31.03.1990 roku (nie została opłaconą składka na ubezpieczenie społeczne).

Kolejną decyzją z 24.08.2018 roku, ZUS przyznał T. M. emeryturę i dokonał rozliczenia zaliczki od 1.07.2018 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. ZUS przyjął: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji: 102 644,99 zł; kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego: 285 676,12 zł; średnie dalsze trwanie życia: 218,40 miesięcy; kwotę emerytury: 1 778,03 zł. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosło 1 482,01 zł.

W dniu 27.08.2018 roku ubezpieczony złożył kolejny wniosek o obliczenie świadczenia emerytalnego, dołączając karty wynagrodzeń. ZUS uwzględnił skarżącemu wynagrodzenia za lata: 1980 rok – 29 821,00 zł; 1981 rok – 58 518,00 zł; 1982 rok – 89 900,00 zł; 1983 rok – 39 500,00 zł, lecz decyzją z 30.08.2018 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury ponieważ wartość kapitału początkowego nie uległa zmianie.

Ubezpieczony odwołał się od decyzji z dnia 18.07.2018 roku i z dnia 24.08.2018 roku.

Bezsporne

W okresie od 1.09.1969 roku do 29.06.1971 roku T. M. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w G..

Od 18.10.1972 roku do 10.07.1973 roku T. M. pracował w Przedsiębiorstwie (...) na stanowisku pracownika fizycznego.
Od 1.10.1973 roku do 1.07.1974 roku ubezpieczony pracował jako betoniarz w (...).

Od 27.10.1972 roku do 1.08.1974 roku odbywał zasadniczą służbę wojskową.

Okresy: od 1.09.1969 roku do 29.06.1971 roku i od 18.10.1972 roku do 26.10.1972 roku, kiedy ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu, stanowią okresy składkowe.

Dowód: dokumenty w aktach organu rentowego, tom I: legitymacja ubezpieczeniowa k. 5, świadectwa pracy k. 7-8, książeczka wojskowa k. 14-17; dokumenty w aktach osobowych ubezpieczonego k. 16, 18 pismo pozwanego z załącznikami k. 32-38, zeznania ubezpieczonego k. 43-43v.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania ubezpieczonego zasługiwały na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że wniosek pozwanego o odrzucenie odwołania od decyzji z 24.08.2018 roku nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 477⁹ § 1 K.p.c. odwołania od decyzji organów rentowych wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Sąd odrzuci odwołanie wniesione po upływie terminu, chyba że przekroczenie terminu nie jest nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującego się (§ 3).

Poza sporem było, że pozwany doręczył ubezpieczonemu decyzję z 24.08.2018 roku bez potwierdzenia odbioru. Skoro zatem brak jest dowodu doręczenia decyzji z 24.08.2018 roku to wywoły ZUS co do uznania, iż co najmniej w dniu 27.08.2018 roku skarżący był już w posiadaniu tej decyzji, są gołosłowne. W dniu 27.08.2018 roku skarżący istotnie złożył ponowny wniosek o świadczenie emerytalno – rentowe, lecz w żaden sposób z wniosku tego nie wynika, że tego dnia ubezpieczony miał wiedzę o treści decyzji z 24.08.2018 roku. Skoro wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji ZUS z 24.08.2018 roku na rozprawie w dniu 15.10.2018 roku to należało przyjąć, że odwołanie to zostało złożone w terminie albowiem brak jest dowodów przeciwnych. Ubezpieczony w toku swoich zeznań wyjaśnił w sposób przekonujący, iż w okresie od otrzymania pierwszej decyzji ZUS z 18.07.2018 roku, a terminem rozprawy wyznaczonym na dzień 15.10.2018 roku, w toku była już sprawa sądowa właśnie z odwołania od decyzji z 18.07.2018 roku, a więc pozostawał on w przekonaniu, że w toku tego postępowania sądowego Sąd rozstrzygnie również kwestię decyzji z 24.08.2018 roku, z którą to wnioskodawca również się nie zgadza, a którą to decyzja de facto pozostaje w związku z decyzją o ustaleniu kapitału początkowego z dnia 18.07.2018 roku. Zarzuty zarówno do decyzji ZUS z 18.07.2018 roku jak i decyzji ZUS z 24.08.2018 roku były tożsame. Sąd uznał te wyjaśnienia ubezpieczona za wiarygodne zaś wobec braku dowodu potwierdzającego dzień, w którym skarżący otrzymał decyzję z 24.08.2018 roku, Sąd uznał, że wniosek organu rentowego o odrzucenie odwołania od decyzji z 24.08.2018 roku jest niezasadny.

Odwołania ubezpieczonego zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 173 ustawy z 17.12.1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018 poz. 1270 t.j.; daje jako ustawa emerytalna):

1. Dla ubezpieczonych urodzonych po 31.12.1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.
2. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.
3. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

4. Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

5. Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

5a. Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a.

6. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

6a. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Art. 174:

1. Kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

2. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

3. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1.01.1999 roku.

3a. Przepis art. 17 ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru kapitału początkowego w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego urodzonego przed 31.12. 1968 roku z powodu nauki w szkole wyższej, o której mowa w art. 7 pkt 9.

3b. Jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

4. Do obliczenia kapitału początkowego dla osoby mającej ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przyjmuje się, na jej wniosek, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty przyjęty w decyzji ustalającej prawo do renty po raz pierwszy lub ponownie ustalającej jej wysokość. W przypadku gdy renta została przyznana przed 15.11.1991 roku, do ustalenia kapitału początkowego przyjmuje się wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w wyniku rewaloryzacji, chyba że po tej dacie ponownie była ustalana jego wysokość.

5. Jeżeli z powodu niemożności ustalenia podstawy wymiaru renty jej wysokość została ustalona w kwocie najniższej renty, do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjmuje się najniższe wynagrodzenie pracowników obowiązujące w okresie przyjętym do obliczenia podstawy wymiaru renty.

6. Przepisy ust. 5 stosuje się odpowiednio do ustalenia kapitału początkowego osób uznanych za repatriantów.

7. Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

8. Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. Współczynnik ten oblicza się według następującego wzoru:

gdzie:

„p” - oznacza współczynnik;

wiek ubezpieczonego - oznacza wiek w dniu 31.12.1998 roku;

wiek emerytalny - oznacza 60 - dla kobiet i 65 - dla mężczyzn;

staż ubezpieczeniowy - oznacza udowodniony okres składkowy i nieskładkowy,

wymagany staż - oznacza 20 - dla kobiet i 25 - dla mężczyzn;

z zastrzeżeniem ust. 12.

9. Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

9a. Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

10. Wiek ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli w dniu 31 grudnia 1998 r. ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy ponad wiek ustalony, to przyjmuje się pełne lata po zaokrągleniu w górę.

11. W przypadku gdy w momencie objęcia ubezpieczeniem po raz pierwszy, ubezpieczony nie ukończył 18 roku życia, we wzorze, o którym mowa w ust. 8, liczbę 18 zastępuje się faktycznym wiekiem, w którym powstał obowiązek ubezpieczenia.

12. Współczynnik, o którym mowa w ust. 8:

1) zaokrągla się do setnych części procenta;

2) nie może być wyższy od 100%.

13. Wartość współczynnika, obliczonego na podstawie ust. 8, w zależności od płci, wieku ubezpieczonego oraz stażu ubezpieczeniowego w dniu 31.12.1998 roku, przedstawiona jest w tabeli, stanowiącej załącznik do ustawy. Do obliczenia kapitału konieczne jest ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego. Wskaźnik ten obliczany jest zgodnie z art. 15 ustawy emerytalnej. Przyjmuje się podstawy wymiaru składek z 10 kolejnych dowolnych lat sprzed 1999 roku lub 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu ubezpieczenia sprzed 1999 roku; oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu; oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów.

Zasady obliczania emerytur kapitałowych regulują przepisy art. 24-26 ustawy emerytalnej. Zarówno do obliczenia kapitału, jak i emerytur przyznanych ubezpieczonemu, konieczne jest ustalenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego i wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury - art. 53. Wskaźnik ten obliczany jest zgodnie z art. 15 ustawy. Przyjmuje się podstawy wymiaru składek z 10 kolejnych lat z ostatniego dwudziestolecia (w przypadku kapitału 10 kolejnych dowolnych lat sprzed 1999 roku) lub 20 najkorzystniejszych lat z całego okresu ubezpieczenia (w przypadku kapitału sprzed 1999 roku), dolicza się kwoty wskazane ust. 3 i 3a i dokonuje obliczeń - sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych; oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej

kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu; oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, przy czym dla kapitału początkowego, jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie z treścią § 22 ust. 1. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 11.10.2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. Nr 237, poz. 1412), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności:

1) legitymacja ubezpieczeniowa;

2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

2. Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

W postępowaniu cywilnym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie o wysokość świadczenia możliwe jest dopuszczenie i przeprowadzenie wszelkich dowodów, w tym także dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania samego wnioskodawcy. Nie obowiązuje tu bowiem zasada prawdy formalnej, ponieważ całe postępowanie cywilne jest oparte na zasadzie prawdy materialnej (art. 3 K.p.c.).

Regułą postępowania cywilnego jest okoliczność, iż ciężar udowodnienia faktu (w tym przypadku wady decyzji ZUS) - zgodnie z art. 6 K.c. - spoczywał na wnioskodawcy - jako osobie wywodzącej z tego faktu skutki prawne. Przepis ten wyraża dwie ogólne reguły: pierwszą - generalnie wymagającą udowodnienia powołanego przez stronę faktu, powodującego powstanie określonych skutków prawnych, oraz drugą regułą, która sytuuje ciężar dowodu danego faktu po stronie osoby, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Pierwsza "zasada obowiązku udowodnienia powoływanego faktu" jest w istocie nieunikniona ze względów racjonalnych, ponieważ odmienna regulacja powodowałaby powstanie niedopuszczalnej łatwości wywodzenia skutków prawnych z prostego powołania się na fakt bez potrzeby jego udowodnienia. Natomiast druga stanowi "ogólną zasadę rozkładu ciężaru dowodu", od której wyjątki wskazywać mogą niektóre przepisy szczególne. Z pierwszej reguły, wyrażonej w art. 6 K.c. wynika, że samo przyznanie faktu przez drugą stronę ewentualnego sporu nie może stanowić wystarczającego dowodu istnienia danego faktu, który musi być zawsze ponadto potwierdzony całokształtem materiału dowodowego lub innymi poznanymi już okolicznościami. Wyrazem tego jest regulacja art. 229 K.p.c. wymagającego, aby przyznanie faktu przez drugą stronę nie budziło wątpliwości, co wymaga właśnie uwzględnienia innych okoliczności. Druga, wskazana w art. 6 K.c. "ogólna zasada rozkładu ciężaru dowodu", jest regułą w znaczeniu materialnym, wskazującą, kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, natomiast przepis art. 232 K.p.c. wskazuje, kto ponosi ciężar dowodu w znaczeniu formalnym: "kto powinien przedstawiać dowody" (tak trafnie w wyroku Sąd Najwyższy z 17.02.2006 roku, V CSK 129/05, Lex 200947; oraz z 8.03.2010 roku, II PK 260/09, OSNP 201 1, nr 17-18, poz. 226). Także w postępowaniu przed Sądem Ubezpieczeń Społecznych obowiązuje zasada kontradiktoryjności, zgodnie z którą strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, stając się dysponentem postępowania, a Sąd orzekający jest uwolniony od odpowiedzialności za rezultat postępowania dowodowego.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony w spornym okresie od 1.09.1969 roku do 29.06.1971 roku był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w G. w pełnym wymiarze godzin pracy. Przy czym, wbrew ustaleniom ZUS, z legitymacji ubezpieczeniowej skarżącego można w sposób nie budzący wątpliwości ustalić datę końcową zatrudnienia. Z wpisu zawartego na stronie 7 legitymacji ubezpieczeniowej wynika bowiem, że ubezpieczony pracował w Spółdzielni Pracy (...) w G. do dnia 29.06.1971 roku, co zostało potwierdzone podpisem i pieczętą imienną starszego ekonomisty tej Spółdzielni - I. S.. Sąd dał wiarę temu dokumentowi (legitymacji ubezpieczeniowej) albowiem wpis zawarty na stronie 7 tegoż dokumentu pochodzi z okresu zatrudnienia skarżącego, nie nosi również śladów podrobień czy przeróbek. Również skarżący w toku swoich zeznań wskazywał, że być może pracę w tej Spółdzielni zakończył w czerwcu 1971 roku bowiem od września 1971 roku pracował już u Pana P.. Skarżący nie był w stanie podać precyzyjnie co do dnia daty zakończenia pracy w Spółdzielni, co jest zrozumiałe albowiem od czasu świadczenia pracy w Spółdzielni przez wnioskodawcę upłynęło już ponad 40 lat. Biorąc pod uwagę naturalny dla człowieka proces zacierania się wspomnień w związku z upływem czasu, wskazanie przez ubezpieczonego precyzyjnej daty zakończenia pracy w tej Spółdzielni, opierając się wyłącznie na wspomnieniach, byłoby wręcz niemożliwe. Tym samym swoje ustalenia Sąd oparł na wpisie zawartym w legitymacji ubezpieczeniowej skarżącego, który to dokument Sąd uznał za wiarygodny w pełni. Sąd, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w tym w oparciu o dokumenty z akt osobowych z okresu zatrudnienia skarżącego w Przedsiębiorstwie (...), świadectwa pracy i umowy o pracę, ustalił, iż T. M. rozpoczął pracę w tym zakładzie w dniu 18.10.1972 roku. Następnie, co wynika z wpisów zawartych w książeczce wojskowej skarżącego, w okresie od 27.10.1972 roku do 1.08.1974 roku T. M. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Przy czym poza sporem było, że okres odbywania przez wnioskodawcę zasadniczej służby wojskowej został mu wliczony do stażu ubezpieczeniowego przy ustalaniu żądanych świadczeń. ZUS nie uwzględnił w spornym decyzjach jako okresu składkowego jedynie okresu od 18.10.1972 roku do 26.10.1972 roku. Mając na względzie dokumenty z akt osobowych (świadectwo pracy, umowa o pracę) z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) nie ulega żadnej wątpliwości, że wnioskodawca podjął pracę w tym zakładzie od dnia 18.10.1972 roku i do dnia rozpoczęcia odbywania zasadniczej służby wojskowej, pracował przez cały czas w tym zakładzie pracy (tj. od 18.10.1972 roku do 26.10.1972 roku). Dokumenty z akt osobowych zgromadzone w niniejszej sprawie Sąd uznał za wiarygodne albowiem pochodzą one z okresu pracy ubezpieczonego, nie noszą żadnych śladów przerobień czy podrobień. Nadto, okoliczności wynikające z tych dokumentów zostały potwierdzone przez ubezpieczonego w trakcie jego zeznań. Informacje zawarte w dokumentach z akt osobowych zgromadzonych w sprawie i zeznania wnioskodawcy tworzą logiczną całość i stanowią podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Reasumując, dokumenty zgromadzone w sprawie Sąd ocenił jako wiarygodne, z przyczyn wyżej wskazanych. Sąd dał również wiarę zeznaniom ubezpieczonego albowiem były one logiczne i potwierdzały okoliczności wskazane w dokumentach zgromadzonych w sprawie, tworząc logiczną całość.

Wobec powyższego, należało na podstawie art. 477¹⁴ § 2 K.p.c. zmienić sporne decyzje i nakazać pozwanemu uwzględnić przy ustalaniu kapitału początkowego i emerytury jako okresy składkowe, okresy: od 1.09.1969 roku do 29.06.1971 roku i od 18.10.1972 roku do 26.10.1972 roku.

SSO Marek Zwiernik